ЕКСКУРЗИЈА ОСМОГ РАЗРЕДА

Наша екскурзија је била планирана 25.9. и сви смо се јако радовали и нестрпљиво чекали тај дан. Кренули смо рано ујутро пут Копаоника који је био наше одредиште.
Док смо се возили, свирала је музика, ми смо причали и посматрали шаролики пејзаж кроз прозорско стакло. На нашем путу прво смо посетили Чегар, брдо у непосредној близини града Ниша, познато по бици из Првог српског устанка. Ту су се Стеван Синђелић и његови саборци храбро борили за слободу и били поражени од стране Турака, али су и Турцима нанети велики губици. На брду се налазе меморијални споменици који показују колико је то место значајно. Након те битке Турци су одсекли главе српских јунака, у знак освете и узидали их у Ћеле кулу која се налази у Нишу и коју смо након Чегра посетили. Кула оставља тужан утисак јер сведочи страдању српског народа. После обиласка Ћеле куле имали смо прилику да мало самостално шетамо кроз Ниш и упознамо његову атмосферу и улице.
Након Ниша, кренули смо пут Копаоника и стигли у хотел предвече. Брзо смо се сместили у собе и кренули на вечеру јер нас је после чекала дискотека и забава којој смо се нестрпљиво радовали. То вече је заиста било забавно дружење.

Другог дана, након доручка, ишли смо у обилазак манастира Ђурђеви ступови и Сопоћани. Сопоћани су манастир из 13. века, задужбина Стефана Уроша, сина Стефана Првовенчаног, познат по својим фрескама и архитектури. Посвећен је Светој Тројици. Фреске приказују библијске сцене и светитеље. Манастир се налази у близини Новог Пазара уз ток реке Рашке. Након Сопоћана отишли смо до Ђурђевих ступова, манастира из 12. века са карактеристичном византијском архитектуром. Манастир је задужбина Стефана Немање, оснивача лозе Немањића. Налази се непосредно поред Новог Пазара и посвећен је Светом Ђорђу. Од манастира се пружа прелеп поглед на планине Голију и Копаоник. Након обиласка манастира вратили смо се у хотел и провели лепо поподне и вече у дружењу и забави.
Наредног дана имали смо прилику да прошетамо по центру Копаоника где се налазе различити туристички објекти, а затим смо се запутили назад у Батајницу.
Било нам је веома лепо и ову екскурзију ћемо дуго памтити јер је она уједно била и наше последње заједничко путовање.

Магдалена Јелић, 8-3

Еразмус+ мобилност у Румунији – путовање кроз природу, културу и пријатељство

У оквиру програма **ЕРАЗМУС+,** 15 ученика четвртог разреда: Алекса Шкрбић IV2, Анђела Алексић IV2, Јана Станојевић IV2, Лена Мартић IV2, Лука Станојевић IV2, Матија Николовски IV2, Нина Борковић IV2, Сара Опачић IV2, Софија Ивановић IV2, Стефан Гркић IV2, Маша Босанац IV2, Арија Велемир IV4, Миа Јовановић IV4, Петар Тунић IV4, Михајло Ћулум IV4. У пратњи ученика биле су и наставнице: Бојана Јањанин, проф. разредне наставе, Биљана Поповић, наст. разредне наставе и Наташа Ласан, проф. енглеског језика.
Група четвртака отпутовала је на своју прву међународну мобилност у **Şcoala Gimnazială "I. Gh. Duca"**, у град Рамнику Валча у Румунији. Припреме за овај значајан догађај трајале су месецима, током којих су ученици интензивно учили енглески и основне фразе на румунском језику, како би се лакше споразумевали и стекли што боље искуство.

из ученичких дневника

Првог дана наше Еразмус+ авантуре запутили смо се комбијем ка Румунији, са жељом да ширимо своје хоризонте и упознамо нове пријатеље, земљу и културу. На путу ка граду Рамнику Валча (Râmnicu Vâlcea), прошли смо кроз подручје Ђердапска клисура, највеће и најдуже клисуре у Европи, о којој смо учили у оквиру предмета Природа и друштво.
Национални парк Ђердап и *Parcul Natural Porțile de Fier*, познати и као „Гвоздена врата", представљају природну границу између Србије и Румуније. Током проласка кроз овај крај, подсетили смо се и бројних културно-историјских споменика као што су Лепенски Вир и Голубачка тврђава. У вечерњим часовима стигли смо у Румунију и упознали се са планом активности за наредне дане.

Топла добродошлица и први утисци

Другог дана дочекани смо у школи уз традиционалне симболе гостопримства – погачу и со. Упознавање са ученицима и наставницима протекло је кроз заједничке активности на часу физичког васпитања, где су игре и полигони помогли да се брзо зближимо.
Током дана посетили смо Историјски музеј и Музеј уметности, где смо се упознали са богатом прошлошћу и уметничким наслеђем Румуније. Вече је било посебно свечано – уживали смо у концерту Filarmonica Ion Dumitrescu у оквиру фестивала младих талената.

Школа, технологија и традиција

Трећи дан започео је часом информатике, где су ученици размењивали знања о програмирању и раду са роботима. Сарадња у паровима допринела је бољој комуникацији и тимском духу.
Након тога посетили смо Horezu, град чувен по традиционалној грнчарији која се налази на УНЕСКО листи нематеријалне баштине. Посебно нас је заинтересовао симбол петла – знак заштите, енергије и новог почетка. У повратку смо обишли и манастир Хорезу.

Уметност која повезује

Четврти дан био је у знаку креативности. Радионицу је водио познати уметник Adrian Ţuca, који нас је упутио у технике сликања. Његови мурали красе и Београд, што је додатно обогатило наше искуство.
Ученици су затим кроз радионицу размењивали писма и поруке, учећи једни друге језик и писмо.
Посетили смо и Biblioteca Judeţeană Antim Ivireanul, импресивну библиотеку познату по витражној куполи коју је осмислио George Dican. Тамо смо се упознали са различитим програмима за децу и мултимедијалним садржајима.

Истраживање културе и заједништва

Пети дан био је резервисан за посету Sibiu, граду препознатљивом по средњовековној архитектури. Посетили смо Muzeul Astra, музеј на отвореном који приказује традиционалан живот и културу.
Посебан утисак оставио је тренутак када су се ученици из Србије и Румуније спонтано мешали у групама – дружење је прерасло у право интеркултурално учење.

Јединствено искуство у руднику соли

Шести дан обележила је посета Salina Ocnele Mari, једном од највећих налазишта соли у Румунији. Осим импресивног природног амбијента, рудник садржи и спортске и рекреативне садржаје, што је учинило посету посебно занимљивом.
Истог дана организован је и пријем код градоначелника, а вече је завршено свечаном доделом сертификата и опроштајним дружењем.

Повратак кући – знање које остаје

Седмог дана кренули смо назад, али путовање није било завршено без још једне важне станице. Посетили смо Тврђава Фетислам код Кладова, где смо обновили знања из историје и природе. У вечерњим часовима стигли смо кући, богатији за нова знања, искуства и пријатељства.
Ова мобилност показала је да учење не мора да се одвија само у учионици. Путујући, истражујући и дружећи се, ученици су стекли знања која се памте – о природи, култури, историји, али и о важности разумевања и сарадње међу људима.

Еразмус+ је још једном доказао да границе постоје само на карти – док се знање и пријатељство шире без ограничења.

Александра Даниловић

Еразмус + мобилност у Румунији – учење, пријатељство и нова искуства

У периоду од 1. до 7. јуна 2025. године, шест ученика (Лена Раденковић, Максим Ђурић, Анђелија Маћешић, Петра Мишић и Софија Ћулибрк) наше школе, у пратњи наставница Драгане Кончаревић и Александре Даниловић, имало је прилику да учествује у Еразмус+ мобилности у Румунији. Домаћин ове размене била је школа Şcoala Gimnazială „Inv. Radu Ion“ у месту Ваду Părului, а активности су реализоване у Плоештију и Букурешту.
Циљ ове мобилности био је да ученици кроз директно искуство упознају културу и историју друге земље, развијају своје знање и вештине, али и да ојачају дух сарадње и разумевања међу младима из различитих европских земаља.

Први сусрети и нова познанства

По доласку у Букурешт, ученици су се упутили ка Плоештију, где су били смештени заједно са вршњацима из Француске. Већ првог дана уследило је упознавање са градом, његовом историјом и значајем као индустријског центра.

Дан пријатељства и заједничких активности

У школи домаћину приређен је свечани дочек, након чега су ученици учествовали у различитим радионицама – од уметничких и еколошких до оних које се баве превенцијом насиља. Посебан утисак оставили су музички и фолклорни наступи ученика из Румуније, Француске и Србије. Кроз игру „City Hunt“, ученици су на занимљив начин истраживали Плоешти, решавајући задатке и радећи у тимовима.

Креативност и природа

Трећи дан био је посвећен стваралаштву и дружењу. Ученици су израђивали наруквице, разговарали о значају уметности и добробити у школи, а потом уживали у природи у Парку Буков, који обухвата ботаничку башту, зоолошки врт и језера. Дан је завршен интервјуима и квизом знања.
eTwinning дан и културно наслеђе
Један дан био је посвећен eTwinning-у, кроз креативне радионице, друштвене игре и заједничко осликавање школског простора. У поподневним часовима ученици су посетили Музеј нафте и једну од значајних православних цркава, проширујући своја знања о култури и традицији Румуније.

Путовање кроз историју

Екскурзија у долину Прахова оставила је снажан утисак. Посета дворцу Пелеш, манастиру Синаја и чувеном дворцу Бран омогућила је ученицима да се упознају са историјом, архитектуром и легендама овог подручја.

Букурешт – срце Румуније

Дан у престоници протекао је у знаку културе и европских вредности. Ученици су посетили Europe Direct центар, обишли знамените делове града, као и значајне институције и културне установе. Дан је завршен свечаном доделом сертификата и заједничким дружењем.

Повратак и утисци

Последњег дана ученици су имали прилику да се самостално сналазе у градском превозу и још једном доживе атмосферу великог града. Повратак у Србију био је испуњен утисцима, новим знањима и лепим успоменама.
Ова Еразмус+ мобилност била је много више од путовања. Донела је нова пријатељства, проширила видике и показала да знање, култура и сарадња не познају границе. Ученици су се вратили богатији за драгоцено искуство које ће дуго памтити и које ће их подстаћи да наставе да уче, истражују и повезују се са светом око себе.

Александра Даниловић

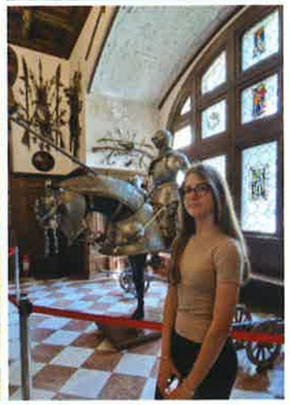

Еразмус дани у нашој школи – креативност, музика и интеркултурално искуство

Током Еразмус недеље, наша школа постала је место где се сусрећу креативност, знање и међународна сарадња! Ученици и наставници имали су прилику да учествују у бројним радионицама, часовима и активностима које су спојиле учење, музику, уметност и дигиталну безбедност.

Састанак са партнерима из Француске, Турске, Немачке и Бугарске у оквиру eTwinning & Еразмус+ пројекта „Protect Yourself - Protect Your Community

Радионица „Sketch to Protect – Show and Reflect!“

У оквиру Erasmus дана, ученици узраста од 11 до 14 година учествовали су у радионици коју је организовала ЕРАЗМУС/eTwinning амбасадорка Александра Даниловић, а реализовала графичка дизајнерка Ема Граорац.

Кроз дискусију, цртање и креирање постера, ученици су истраживали значај безбедне и одговорне употребе интернета. Снажне поруке које су створили подстичу паметно и безбедно понашање на мрежи, показујући да креативност може заиста да заштити.

Посета наставнице музичког *Helene Buchou* из Француске

Током Еразмус недеље, нашу школу посетила је Helene Buchou, наставница музичке културе из Collège Les Colliberts, Saint Michael en l'Herm, Француска. Њена посета, у оквиру Еразмус+ job shadowing програма, омогућила јој је упознавање са српским образовним системом и различитим методама наставе. Током недеље, наша гошћа присуствовала је бројним часовима:

- музичке култура у млађој и старијој смени, са песмама, ритмом и пробама хора;
- ученици III2 гошћи су приредили прави музички спектакл са учитељицом Моравком Ивановић Миловановић
- часу српског језика у I2 код учитељице Бојане Јањанин, где су ученици учили слово Љ и представљали игру речи и писмо;
- ликовне културе са темом „Јесен у боји и звуку – отискивање лишћа“, где су музика и визуелна уметност спојиле различите таленте у одељењу III4 код учитељице Жане Перић.
- географије, историје, математике и биологије у старијој смени, где је ученицима приближена тема миграција, Први светски рат, положај правих у равни и простору и динамика у природи.
- часовима веронауке и енглеског језика, са интерактивним квизовима и игром.

Посебан моменат био је час музичке културе код учитељице Биљане Поповић у I4, где су прваци учествовали у игри „музичке наочаре“ и препознавању звукова, погађању инструмената и певању, укључујући и рођенданску песму.

Квиз „Европа на длану – култура која нас повезује“

У оквиру eTwinning/Еразмус клуба, ученици су кроз креативни квиз откривали уметност, архитектуру, обичаје, традиције и занимљивости европских земаља. Уз 50 питања, квиз је подстакао радозналост, љубав према учењу и фер-плеј. Победнички тим освојио је:

- 1. место: **Ивона Платиша и Мила Јањић**
- 2. место: **Тамара Богојевић, Ана Баришић и Сташа Љубојевић**
- 3. место: **Ана Дакић и Лепка Гашовић**

Еразмус дани у нашој школи показали су да образовање и култура не познају границе. Кроз заједнички рад са ученицима и наставницима наше школе и колегиницом из Француске, музика, уметност, игре и квизови постали су мост који спаја различите земље и образовне системе. Свако одељење, сваки час и сваки осмех ученика доказују да труд просветних радника гради бољи свет, где се знање и креативност негују сваког дана.

Еразмус+ у акцији: Пријатељство, знање и еко-супер херој повезао ученике из Грчке и Србије

У периоду од 1. до 6. марта 2026. године наша школа имала је част да угости ученике и наставнике школе „4th Gymnasium of Preveza“ из Грчке у оквиру Еразмус+ програма мобилности. Током ових неколико дана реализован је садржајан и разноврстан програм који је објединио образовне, еколошке, културне и друштвене активности, са циљем развијања кључних животних вештина, међукултурне сарадње и еколошке свести.

Гости су свечано дочекани уз традиционалну српску добродошлицу – погачу, со и слатко, као и етно-поставку која је представила богатство наше културе и народне ношње. Свечана приредба, коју су припремили ученици и наставници, обухватила је хорске нумере, драмски приказ „Путовање Светог Саве“, као и презентације о Србији, Београду, Земуну и нашој школи. Овај уводни програм оставио је снажан утисак на госте и био је одличан почетак за даљу сарадњу. Гости су, такође, представили свој град и школу.

Кроз активности упознавања и тимског повезивања ученици су брзо превазишли језичке и културне разлике. Посебно интересовање изазвало је креирање „Еко супер хероја“, симбола заједничке борбе за очување животне средине. Ученици су, користећи рециклажне материјале, осмишљавали његов изглед и „супермоћи“, чиме су на креативан начин уводили тему одрживог развоја.

Наредни дани били су посвећени еколошким изазовима. Током еколошке шетње кроз Земун, ученици су имали прилику да уче у непосредном окружењу – посматрали су природу, разговарали о значају очувања ресурса и упознали се са конкретним примерима из праксе. Посета Пољопривредном факултету додатно је проширила њихова знања о утицају загађења на животну средину.

Посебно значајне биле су радионице посвећене загађењу ваздуха. Кроз дискусије, тимске игре и практичан рад, ученици су анализирали изворе загађења и њихове последице, а затим осмишљавали конкретне мере које могу применити у свакодневном животу. У кабинету хемије извођени су експерименти који су на јасан начин показали појаве као што су киселе кише и ефекат стаклене баште, док су у кабинету математике ученици радили са реалним подацима о квалитету ваздуха, развијајући вештине анализе и критичког мишљења.

Тема одрживог развоја настављена је кроз радионице посвећене рециклажи и смањењу отпада. Ученици су креирали поруке за заштиту животне средине, израђивали уметничке предмете од рециклажног материјала и учествовали у експериментима који су указали на присуство микропластике у земљишту. Кроз активности као што су „Дрво одрживих избора“ и еколошки изазови на терену, ученици су показали висок степен свести и креативности, али и спремност да активно учествују у решавању проблема.

Посебан сегмент мобилности био је посвећен упознавању културе и историје Србије. Гости су посетили Београд, где су обишли Храм Светог Саве, Калемегданску тврђаву и Кнез Михаилову улицу, упознајући се са богатим наслеђем и савременим животом престонице. У школи је организовано и тематско вече у духу грчке културе, које је донело посебну атмосферу заједништва, уз музику, плес и традиционалне мотиве. Ученици су кроз игру и дружење додатно учврстили пријатељства, а посебно емотиван тренутак била је заједничка прослава рођендана једне од ученица.

Мобилност је завршена свечаном доделом сертификата и заједничком фотографијом која је забележила осмехе и успомене на ове незаборавне дане. Осим нових знања, ученици су стекли драгоцена искуства – научили су како да сарађују, размењују идеје, поштују различитости и заједнички траже решења за глобалне проблеме.

Овај пројекат показао је да школа није само место учења, већ и простор сусрета, разумевања и заједничког раста. Са великим узбуђењем очекујемо наставак сарадње и одлазак наших ученика и наставника у Превезу, где ће имати прилику да на сличан начин представе себе и наставе започето пријатељство.

Александра Даниловић

ГРЧКА ТАВЕРНА

Учитељице Жана Перић и Катарина Павловић осмислиле су и реализовале креативан амбијент мале грчке таверне, у оквиру пројекта „Еко супер херој“. У таквој атмосфери, ученици одељења 3/3 и 3/4 употпунили су догађај својим наступом, заплесавши уз звуке песме „Απόψε στις Ακρογιαλιές“ и тиме дали посебан допринос целокупном програму.

ЕТНО - ИЗЛОЖБА И КОНЦЕРТ

Наше госте из иностранства, овог пролећа, дочекала је упечатљива етно-изложба у приземљу школе, коју су осмислиле наставнице и учитељице: Љиљана Комазец, Снежана Велемир, Александра Даниловић, Жана Перић, Катарина Павловић. А да би угођај био потпун, 27.3. од 18 сати, организован је и наступ неколико културно-уметничких друштава ("ЈУ- ЛИРА", "Батајница", "Ћирило и Методије" са Бусија, "Бранко Радичевић", Нови Београд) и дечјег црквеног хора "Агнија" којег води вероучитељка Драгана Кончаревић. Ово је само један од многих лепих догађаја у Митраљети, који се, као бисери, нижу током целе школске године.

Новинари Митраљете

ПРИЧЕ ИЗ БОРАВКА

Како се смењују годишња доба и празници, тако и панои у приземљу Митраљете добијају ново рухо које привлачи много пажње свих ученика и родитеља. За ове лепе и досетљиве радове заслужне су учитељице из боравка: Јована Влаховић, Марина Стојиљковић, Николина Ковачевић и Теодора Жунић. Младе снаге Митраљете, са пуно елана, воде рачуна о ученицима који нешто дуже остају у школи и труде се да деца што квалитетније, уз пуно креативности, проведу то време до одласка кући.

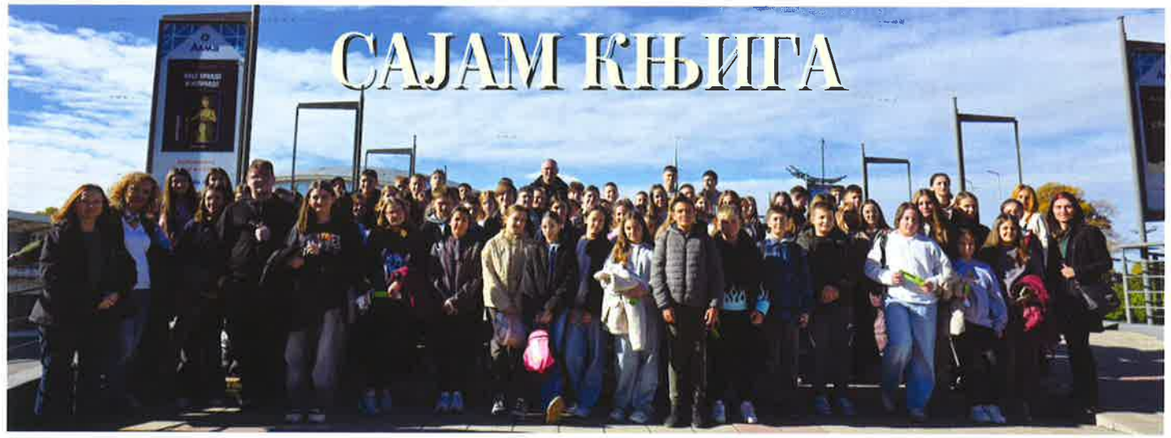
БАТАЉНИЧКА КУЛТУРНА МАНИФЕСТАЦИЈА

На почетку ове школске године, током септембра и октобра, грађани Батајнице имали су прилику да у свечаној сали и дворишту Митраљете гледају позоришне представе и концерте хора и фолклора. Публика је са одушевљењем похрлила ка школи и све представе су имале много успеха. Надамо се да ће ова културна манифестација заживети, а Митраљета постати синоним за културни центар Батајнице.

САЈАМ КЊИГА

Сајам књига је манифестација која се не пропушта. Ове школске године, 27.10.2025. на Сајам је ишло стотинак ученика, љубитеља књиге. Наши ученици једва чекају да се размиле по препуним халама и радознало загедају шарене штандове.

Свакодневно, за време сајма, реке људи сливају се у правцу добро познатих грађевина, а она главна, са прелепом куполом свима увек изнова буди пажњу. Ова хала је заштитни знак Сајма, али и нешто по чему је Београд познат.

Хала 1 грађена је у периоду између 1954. и 1957. године. Због својих архитектонских решења и начина изградње проглашена је за непокретно културно добро као споменик културе. Хала је грађена по пројекту тима у којем су били архитекта Милорад Пантовић и грађевински инжењери Бранко Жежељ и Милан Крстић. Кружног је облика и покривена је ребрастом куполом направљеном од преднапрегнутог бетона. Ова купола има распон од 109 метара и данас је највећа купола направљена од преднапрегнутог бетона на свету. Максимална висина у темену хале износи 30,78 метара. Хала има више нивоа: сутерен, арену, партер и две галерије. У сутерену се налазе помоћне просторије, магацини и канцеларије, док остали нивои служе као изложбени простор. Укупна површина хале је 21.280 m2, од чега изложбени простор заузима 15.030 m2 . Београдски сајам је једно од највреднијих дела српске послератне архитектуре и представља сведочанство техничког, технолошког, научног и креативног узлета друштва крајем педесетих и почетком шездесетих година 20. века. Својим урбанистичким и архитектонским решењем, димензијама, складношћу облика и општом импозантношћу, сврстава се међу најуспелија остварења домаће архитектуре.

Новинари Митраљете

МОЈА ШКОЛСКА БИБЛИОТЕКА

Школски библиотекари свих основних школа у Земуну и Сурчину, у новембру 2025. године, објавили су свој заједнички наградни конкурс „Моја школска библиотека“. Наш конкурс је подразумевао ликовне и литерарне радове свих заинтересованих ученика, љубитеља књиге и школских библиотека. Конкурс је организован у сарадњи са уредништвом дечјег часописа „Јежурко“, а као спонзори конкурса, изашли су нам у сусрет издавачке куће Клет, Вулкан и Школски сервис Гајић. Издавачи су се појавили као донатори књига за награђивање. Најбољи и награђени радови биће објављени у јунском броју часописа „Јежурко“, за крај школске године. Проглашавање најбољих радова било је на Међународни дан дечје књиге, 2.4.2026. године. Наша школа је освојила трећу награду у ликовном раду на коме је наша ученица Маја Зечевић, 3/1, нацртала своје виђење школске библиотеке. Најбољи радови биће награђени на свечаности која ће бити организована поводом такмичења Читалачка значка. Захвални смо свима који су нам изашли у сусрет и показали добру вољу да овај конкурс буде реализован, нарочито дечјем писцу Бранку Стевановићу и уредништву листа „Јежурко“, а нашој Маји честитамо за креативан рад и освојену награду. Да буде што више оваквих конкурса на којима промовишемо наше библиотеке.

Библиотекарка Ингрид Граорац

МОЈА БИБЛИОТЕКА

Постоји једно место где се крију песме, приче, бајке и развијају дечји умови. То место се зове библиотека. У њој ради једна дивна, чаробна жена, а име јој је Ингрид Граорац. Пре две године, када се школа реновирала, библиотека је добила нови изглед и пуно нових књига. Сваки пут када дођемо да узмемо књиге, сачека нас прелеп призор као да смо ушли у бајку. Ингрид нас подсећа да изаберемо књиге у којима се крије знање и гомила маште. Мој омиљени део је чаробна полица где се налазе књиге о Вини Пу. Саставни део библиотеке је и кутак где се окупљају деца која иду на „читалачку значку“. То је посебно такмичење у коме учествују вредна и креативна деца која воле да читају. Паметне девојчице највише воле ону другу, магичну просторију, где узимају књиге и договарају се о ономе што ће следеће читати. Са полица се стално смеју нове књиге које „зову“ мале читаоце да их узму и уплове у свет маште. Још од првог разреда ја сам се заинтересовала за библиотеку и уписала на „читалачку значку“, а како сам расла тако су расла и моја интересовања па сам била на многим такмичењима, освајала награде и ишла на наградни излет. Одувек је за мене библиотека била и остала посебно место коме се радо враћам и када сам срећна и када сам тужна, а и када желим да гледам у то магично царство књига. Волела бих да тако остане заувек и да моја љубав према књигама и библиотекама стално расте. Права чаролија библиотеке се не може описати речима, зато свако дете мора лично да је доживи. Сигурна сам да ћете схватити колико је читање важно и увек се враћати књигама и библиотеци. Та магија се увек наставља и преноси са генерације на генерацију.

Ивона Богојевић, 4-1

МИТРАЉЕТИНА БИБЛИОТЕКА

Са великом радошћу објављујемо да је наша колегиница, Ингрид Граорац, добитница признања „Мина Карапић“ као најбољи школски библиотекар у 2025. години, које додељује Друштво школских библиотекара Србије.

Ингрид није само библиотекарка – она је срце школске библиотеке, места где се окупљамо, причамо, откривамо бисере библиотечког фонда и проналазимо књиге које волимо. Под њеним вођством, библиотека постаје простор сусрета генерација, где се ученици осећају слободно да траже савет, добију топлу реч или једноставно буду саслушани. Неретко се свршени основци враћају управо овде, јер у библиотеци, осим књига, могу да нађу подршку, помоћ у учењу или у решавању проблема при проналажењу лектире или књиге која ће их одвести у непознате пределе и догађаје.

Ингрид увек има стрпљења за све наше бриге и дилеме, подстиче креативност и инспирише ученике да читањем развијају машту, радозналост, литерарно и ликовно изражавање, као и критички осврт на прочитана дела. Њена посвећеност раду и људима око себе чини нашу школу местом у којем се негује култура читања, знање и савремени приступ образовању.

Као што је Мина Карапић говорила: „Књиге су врата која воде у свет мисли и осећања, а библиотекар је кључ који та врата откључава.“ Управо тако Ингрид свакодневно отвара та врата за све наше ученике, чинећи библиотеку местом радости, учења и инспирације.

Честитамо Ингрид на овом заслуженом признању и захваљујемо јој што својим радом и енергијом инспирише све нас – ученике, наставнике и родитеље!

Александра Даниловић

Негујмо српски језик!

Март је, традиционално, месец српског језика, а наша наставница српског језика, Мирка Дабовић, се сваке године потруди да нас подсети на важност неговања матерњег језика, културе изражавања и дикције, као и читања поезије. Тако је и ове године, 17.3. одржано лепо поетско, рецитаторско вече у свечаној сали. Ученици млађе и старије смене радо су се и у великом броју одазвали позиву на смотру и такмичење рецитатора. Вече је било испуњено најлепшим стиховима српског језика, а сала је била пуна одушевљених посетилаца. На крају су чланови жирија (Мирка Дабовић, Бранислава Савић Облешчук, Ингрид Граорац, Јелена Шарац, Марија Мркела) изабрали по три ученика из старије и млађе смене који ће представљати школу на општинском такмичењу, а сви остали ученици су добили захвалнице за своје учешће.

Изабрани ученици су: Анђела Сарић, 3-4, Нађа Марјановић, 2-5, Марија Алфиревић, 4-1, Лука Крајишник, 7-3, Анастасија Јовичић, 7-3, Мила Јањић, 7-4. За плакат је била задужена наставница Оља Ивановић, а техничку подршку пружила је Александра Даниловић.

Новинари Митраљете

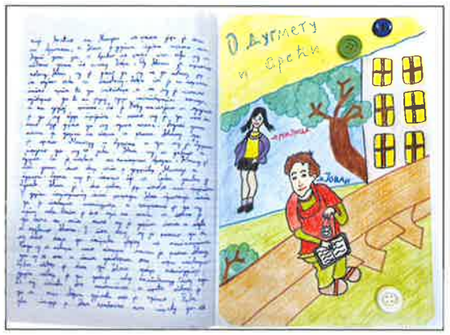

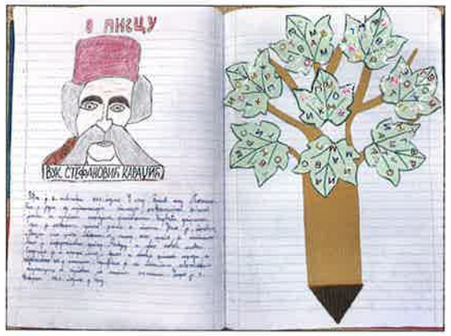
ЧИТАЛАЧКА ЗНАЧКА 2026.

Као школски библиотекар сваке године водим такмичење Читалачка значка, сваке године су то друга деца, други ниво литературе и сваке године се пријатно изненадим. Увек постоје ђаци за које се вреди залагати и радити свој посао срцем. Како расту, тако „расте“ и литература коју треба да анализирају и представе. У млађој смени четврти разред је ту најзахтевнији јер обрађујемо књиге „Свемоћно око“, Чеде Вуковића, и „Очаране наочаре“, Светлане Велмар Јанковић. „Свемоћно око“ је дечји роман, али са дубоким значењем, како од једног себичног дечака настаје дечак вољан да помогне вршњаку. „Очаране наочаре“- то су приче о Београду кроз различито време, од праисторије до ослобођења Београда од турске власти. Сваке године док пролазим ова дела поносна сам на ђаке који то савладају, знам да су порасли и да разумеју много тога, а ја сам ту да им укажем на тај свет који више није саздан само од слова на папиру, већ читав низ људских односа и трагања за многим питањима о животу. У трећем разреду радимо роман „Судбина једног Чарлија“, Александра Поповића, роман о одрастању и читавом животу једног мачка. Видимо га од његовог рођења до старости и све време док читамо, имамо утисак да је у питању роман о једном дечаку јер се у њему покрећу многа питања као док сазревамо. Чарли је напуштен као мали, али из превелике љубави његове мајке мачке која жели бољи живот за своје „дете“. То је разлог што га оставља на доковима једног пристаништа. Чарли одлази у свет, живи у Напуљу, продаје шешире у једном бутику, ради у циркусу и стиче пензију. Роман је пун осећаја усамљености и туге, али и борбе за боље сутра. Снажне теме за један дечји роман, али тај роман доводи до суза, што показује да је књига жива и изазива емоције. Зато Чарли није обичан мачак, за многе генерације у „Митраљети“, он је особа са свим својим унутрашњим превирањима. У самом такмичењу битна је анализа, препричавање, али и илустрације дела, односно креативно решење како ђаци виде те приче и песме. У тренутку када се дневници прикупљају за такмичење, тек тада се види сав уложен труд, прелепе илустрације, стотине исписаних страница, анализе песама...Ово је основа у нижим разредима која од наших ђака прави ђаке који размишљају. Ове године Читалачки дневници опет изненађују!

Библиотекарка Ингрид Граорац

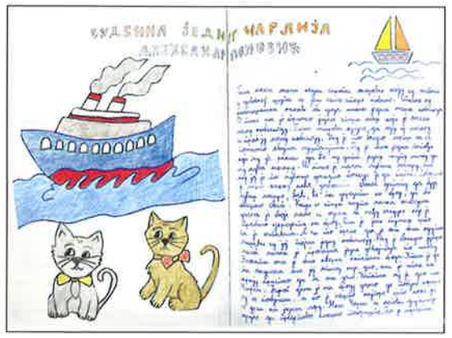

ТАШНА – ИЗЛОГ И ТАЈНА

Несвакидашњи догађај приредиле су нам ове јесени наставнице Љиљана Комазец и Снежана Велемир, организујући специфичну модну ревију током које су главну реч имале женске торбе! Тог 4.12.2025. све је у Митраљети било у знаку овог незаобилазног модног детаља сваке жене. На паноима радови ученика и наставнице ликовне културе, Оље Ивановић, на предивно украшеним столовима најразличитије торбе и накит, ученице које попут професионалних модела шетају пред публиком у полумраку и показују торбе из разних периода, осветљене циљаним снопом светлости, а све то праћено лепом музиком и нараторима који објашњавају историјат сваке од торбица... Све је то изазвало одушевљење публике, а задовољство је употпуњено наступом нашег хора, на челу са Влатком Костић. И док публика ужива у лепоти сцене и ових призора, у позадини све врви од ужурбаности, а спретне девојчице уз помоћ наставница Александре Даниловић, Ингрид Граорац, Милене Анђелковић, Браниславе Драганов, Браниславе Савић Облешчук успевају да се за врло кратко време пресвуку чак три пута. Због великог интересовања ревија се извела два пута исте вечери, али нико није осетио умор, очаран необичном лепотом ове изведбе.

Недељка Јокић

АНДРЕЈ МАРИЧИЋ У ГОСТИМА

Ове године замислили смо часопис који слави лепоту света и буди радозналост наших читалаца разним занимљивим текстовима о удаљеним земљама. И куд ће бољи саговорник од нашег најпознатијег пустолова, Андреја Маричића? Позвали смо Андреја на дружење у нашој свечаној сали и ево шта смо чули од њега.

Које школе сте похађали, како су вам пролазили дани у школи, да ли сте имали неки омиљени предмет или занимацију...

Ја сам дете са села, рођен сам у селу Обреж (општина Пећинци, у близини Обедске баре), тамо сам провео читаво детињство. Лепо је живети на селу, посебно за дете. Завршио сам гимназију у Старој Пазови, онда сам кренуо на Географски факултет, али нисам себе видео као професора географије. Прешао сам на Вишу туристичку, што сам и завршио, а упоредо са тим, радио сам на телевизији. У основној школи нисам имао неке омиљене предмете, волео сам да будем напољу, у природи...

Да ли сте одувек хтели да се бавите овим послом и шта вас је занимало када сте били наших година?

У тим годинама нисам знао шта бих и онда сам зато, вероватно, уписао гимназију. Ја сам, у ствари, само гледао да та школа има географију и језике, када спојиш те предмете и додаш тридесетак година, то сам сад ја. Тако да, у суштини, у животу увек имате моменат када направите погрешну или добру одлуку, али то је ваша одлука и то је најбитније, најбитније је имати свој циљ и неки правац.

Знамо да сте у учествовали у популарној емисији "Survivor", па да ли постоје неке посебне припреме за ту емисију, како вам је било током самог снимања те емисије?

"Survivor" је, дефинитивно, био прекретница у мом животу, одувек сам желео да путујем и правим емисије о путовањима. "Survivor" ми је доста помогао у каријери, свакоме бих препоручио такво искуство, посебно младим људима. Нису потребне посебне припреме, али је неопходна снага и издржљивост, то свакако.

Како бирате дестинације за нова путовања?

Када бирам где ћу ићи за једну целу сезону и путујем у Латинску Америку, нећу, наравно, за целу сезону изабрати да снимам само Бразил, Аргентину, Уругвај, Чиле, него ћу да изаберем још нешто из Африке, на пример Анголу, тако да у једној сезони буде шаренолико да буде увек и нека држава са другог континента. Не треба да вас буде брига колико епизода или емисија снимате, не треба да гледате да што више ствари урадите, него како ћете то да урадите јер некада можете направити једну ствар, али квалитетну и да пошаљете праву поруку. Много је битнија једна добра порука него послати стотину информација које су већ виђене, тако да бирам дестинације по својој вољи.

Која држава вам је највише испунила очекивања, а која можда разочарала?

Свака држава има своје и лоше и добре стране, у неким државама где сам очекивао хладну атмосферу добио сам топлину. Мени лично није важна држава него искуство. Најбоље искуство сам, дефинитивно, доживео у племену Ментаваи у Индонезији. Са људима из тог племена сам направио више пријатељски него пословни однос, док је трајало снимање емисије.

Која се земља истиче по лепоти природе?

У свакој земљи имате феноменалну природу и различите еко-системе тако да зависи ко шта воли. Мени је Патагонија у Чилеу била прелепа због самог пејзажа. Ја сам, генерално, почињао тако што сам ишао кроз дивљине и снимао животиње, тако да свака земља има нешто лепо.

Прошли сте кроз разне ситуације, која вам је била најопаснија?

Када сам био у племену Ментаваи то ми је била најгора ситуација. Тада сам стварно био животно угрожен, отровао сам се. У племену су наздравили чајем, али тај чај није био довољно прокуван. Имао сам грозницу, проблем је био што у том периоду године у џунгли буду велике кише, нису могли никако да ме извуку одатле и онда сам два дана био под константном високом температуром. Носили су ме кроз џунглу око четири сата, убацили ме у кану, после тога су веслали сатима да би ме довели до села и да бих добио прву помоћ.

Касније се испоставило да сам се заразио од јако ретке бактерије која се налази у измету дивљих свиња.

Ко све од екипе иде са вама, да ли се увек осећате безбедно или постоји неки договор са локалном полицијом?

У почетку нико није ишао са мном не због тога што ја нисам желео него што нико није могао да издржи са мном на снимању дуже од једног дана. Кад је снимање, мени некако све то мора под конац да буде. Онда људи никако не могу да се навикну на то, а ја сам навикао да будем перфекциониста у сваком смислу те речи. Током година сам, ипак, морао мало да попустим. Тако да сад имам једног сниматеља који је издржао чак две године са мном. Што се тиче безбедности, рецимо, када се улази у фавеле или у гета, полиција ту баш и нема неког утицаја, ту је највећи ризик, зато се онда ангажују такозвани фиксери. Фиксери су локалци који живе на таквим опасним местима, као што је, на пример, гето Најробија. Ја морам пронаћи једног таквог локалца који живи у том гету, који ће мене да води кроз гето и да ми гарантује сигурност. То је, што бих рекао из новинарског угла, директан, први контакт, а ви никада не знате у таквим срединама да ли сте донели праву одлуку. То вам је драж истраживачког новинарства и моменат када ви прихватите неки ризик да бисте направили неку причу. Наравно, главно је правило, ако хоћете да идете негде мало изолованије, где се не осећате сигурно, да обавезно прво обавестите и полицију, да они знају где се ви налазите.

Који народ вас је највише одушевио својим начином живота и обичајима?

Бушмани. Бушмани су племе у Танзанији, они живе у Серенгети, живе оним животом како су живели њихови преци стотинама година раније. Они су једни од ретких племена у свету који још увек живе у тако суровим условима да ви не можете да верујете, ја нисам могао да верујем да они могу рецимо без воде по неколико дана, не морају да једу по недељу дана, а могу да трче колико год хоћете...

Шта сте научили о људима кроз сва та путовања?

Научио сам да, генерално, у данашње време људи, са правом, имају неку одбојност према онима који долазе са камерама, зато што у ери Јутуба, Тик тока, Инстаграма... аутори не раде прави документарни садржај, сви се труде да направе неки сензационализам, а нико се не труди да направи праву причу о тим људима.

Шта би сте рекли да је кључ добре путописне емисије?

Када ти као гледалац одгледаш епизоду или емисију и имаш поруку онога што си гледао, знаш да то има неку поенту. Када се заврши епизода ти схватиш неке ствари и повежеш их на прави начин. Документарна емисија јесте у томе да се покаже нешто и остави порука и да се људи на крају запитају о томе и да размишљају о тој емисији.

Која је ваша порука младима?

Мање Тик тока, ако га имате. И осталих друштвених мрежа. Због друштвених мрежа губи се пажња и стрпљење. Како иду године, ви све више губите стрпљење и фокус и онда не можете да се сконцентришете на садржај који је шири, од којег ћете нешто сазнати. Пратите нешто што је, за почетак, дуже јер шта ви можете научити из видеа који траје десет до петнаест секунди, ништа. Морате се научити стрпљењу и то је најважнија ствар.

Данило Ђуричић, 8-1

СВА ЧУДА СВЕТА

У давној прошлости, људи су направили грађевине јединствене по лепоти, које се могу назвати правим чудом. Постоји 7 чуда старог света.

Стари Грци су веровали да разни богови и богиње одлучују о њиховом животу. Једна од тих богиња била је Артемида. Она је била богиња лова и дивљине и заштитница дивљих животиња. Њој у част су саградили величанствени храм од мермера у граду Ефесу. Храм је сграђен пре нешто мање од 2600 година. Био је украшен скулптурама које су направили најпознатији уметници тога времена. Тако леп и богато украшен храм није саградио нити украсио нико пре. Након двеста година, човек по имену Херостратус је запалио храм.

Стари Египћани су веровали да после смрти настављају да живе у неком другом свету. Због тога су њихови фараони градили себи велике камене гробнице, пирамиде. У тим гробницама имали су све што би им могло требати за живот у новом свету, храну, пиће, новац, благо. Највећу гробницу је саградио фараон Кеопс пре више од 4670 година, па је због тога названа Кеопсова пирамида. Грађена је четрдесет година. Висока је 138 метара, а свака страна јој је дугачка 225 метара. Она и данас постоји и налази се у Гизи, близу града Каира, у Египту.

Некада давно, у Вавилону, живела је краљица по имену Семирамида. Пре удаје живела је у граду Медији, окружена вртовима и зеленилом. Њен муж, краљ Навукодоносор II, да би је развеселио, наредио је да се око њихове краљевске палате направе висећи вртови. Вртови су, према легенди, били пуни цвећа и разног дрвећа. Кроз њих су текли потоци који су се сливали низ водопаде. То је било пре 2600 година. Данас нема више Вавилона, а научници се труде да утврде где су се тачно налазили висећи вртови. Данас је то држава Ирак, а од вртова, остало је само сећање на велику љубав краља и краљице.

Родос је једно лепо грчко острво које се налази у два мора, једну страну запљускују таласи Егејског мора, а другу таласи Средоземног мора. Пре 2470 година, на том острву удружила су се три града и постала Родос. Град се брзо развијао и многи непријатељи су хтели да га освоје. Родошани су увек успевали да одбране своје острво. Када су победили страшну војску Антагонида, одлучили су да продају ратну опрему и тим новцем да сагради велики споменик посвећен Хелиосу, Богу сунца. Градили су га 12 година. Био је висок 33 метра. Назвали су га Колос зато што су стари Грци за све оно што је највеће говорили да је колосално. Нажалост, Колос је постаојао само 56 година. Страшни земљотрес срушио је ову чудесну скулптуру.

Пре нешто више од 2365 година постојао је краљ Маузал. Остао је упамћен по својој гробници коју је саградио у граду Хликарнасу. Била је то невероватна грађевина, дугачка 39 метара, широка 33 метра и висока 50 метара. Била је направљена од мермера који су најпознатији вајари украсили скулптурамаљуди, коња, лавова и других животиња у природној величини. Краљ није доживео да је види завршену, умро је 3 године раније. Овој грађевини људи су се дивили око 1600 година, све до једног земљотреса који ју је срушио. Скулптуре су сачуване и налазе се у граду Бодруму.

Стари Грци су волели и спортска такмичења. Атињани су измислили олимпијске игре. Договорилису се са другим владарима да се игре одржавају сваке четврте године у граду Олимпији, а да за време одржавања игара престану сви сукоби. Онда су Атињани одлучили да у Олимпији сагради храм посвећен свом врховном Богу, Зевсу. Чувени клесар Фидија, исклесао је од мермера фигуру Бога Зевса. Зевс је био толики да је главом додиривао таваницу храма и седео је на свом престолу. Било је то пре 2800 година. Људи су се овом делу дивили 800 године, све док цар Теодосије I није забранио Олимпијске игре и затворио храм. Статуа Зевса пребачена је у царску палату у Констатнтинопољ, где је убрзо нестала у једном великом пожару.

Пре 2300 година живео је човек по имену Птоломеј I Сотер. Као намесник Александра Великог владао је Египтом. На острву Фаросу, код Александрије, направио је чудесан светионик. Светионик је био висок 117 метара. На његовом врху горела је ватра чија се светлост, помоћу огледала, могла видети 50 километара далеко. Скоро 1200 година светлост са светионика је помагала морепловцима да безбедно стигну у Александрију. Онда је земљотрес прво разбио велико огледало, а потом срушио и светионик.

Право је чудо како су људи пре више хиљада година, без машина какве ми данас имамо, успели да направе такве величанствене грађевине. Права је штета што је већина њих уништена.

Мила Јањић 7/4

ПИРАМИДЕ

Пирамиде су једне од најпознатијих грађевина на свету и потичу из старог Египта. Иако су настале пре више од 4.500 година и данас привлаче пажњу људи својом величином и тајанственошћу.

Оне су једино сачувано чудо од Седам светских чуда старог света. Најпознатија је Велика пирамида у Гизи, која је служила као гробница фараона. Направљена је од огромних камених блокова, а начин на који су тадашњи људи успели да изграде и даље није у потпуности објашњено.

Пирамиде нису биле само гробнице, већ и симбол веровања у живот после смрти. Стари Египћани су сматрали да ће фараони наставити да живе у другом свету, па су им градили овакве величанствене грађевине.

Градња пирамида трајала је годинама и у њој је учествовао велики број људи. Сматра се да су радници користили једноставне алате и много снаге како би пренели и сложили камене блокове. Упркос томе, пирамиде су изграђене веома прецизно, што и данас задивљује научнике.

Када данас помислимо на пирамиде, оне не делују само као део прошлости, већ као нешто што и даље „живи". Као тихи сведоци времена, стоје у пустињи и подсећају нас колико су људи још давно могли да стварају нешто велико и трајно.

Дуња Обрешки, 8-1

АУРОРА БОРЕАЛИС - ЧУДО ПРИРОДЕ

Свет је испуњен разним природним појавама које човека остављају без даха, а једна од најлепших међу њима је аурора борсалис, односно северна светлост. Ова необична појава јавља се на небу северних крајева и сматра се једним од највећих чуда природе.

Аурора бореалис настаје када наелектрисане честице које долазе са сунца дођу у додир са Земљиним магнетним пољем и атмосфером. Тада се на ноћном небу појављују светлосни зраци и таласи у различитим бојама, најчешће зеленој, плавој, љубичастој и црвеној. Када читам и гледам слике о томе, често се питам како би било посматрати тај призор уживо.

У прошлости, када људи нису знали научно објашњење ове појаве, аурора бореалис је имала посебно значење. Многи су веровали да је то порука богова или појава повезана са духовима предака. Неки су мислили да најављује важне догађаје, док су је други посматрали са страхом, јер им је деловала натприродно. Ова веровања показују колико је северна светлост одувек будила људску машту.

Она се може видети у областима близу Северног пола, као што су Норвешка, Шведска, Финска и Исланд.

Иако је објашњена науком, њен изглед оставља снажан утисак на сваког ко је види. Сматрам да би посматрање северне светлости био посебан доживљај који се памти целог живота, због чега се аурора бореалис с правом убраја међу сва чуда света.

Маша Лукић, 8-1

КИНЕСКИ ЗИД

Када размишљам о највећим и најимпресивнијим грађевинама на свету, једна од првих која ми падне на памет је Кинески зид. Овај зид није само обична грађевина, већ доказ људске упорности, снаге и жеље да се остави траг који ће трајати вековима. Кинески зид је једно од најпознатијих чуда света. Његова градња почела је пре више хиљада година како би се заштитила Кина од напада са севера. Зид је огроман – дугачак је око 21.000 километара и пролази кроз планине, пустиње и равнице.

Људи који су га градили користили су камен, цигле, дрво и земљу, у зависности од тога где се зид налазио. Кинески зид није био само заштита, већ и симбол моћи и упорности кинеског народа. Данас милиони туриста из целог света долазе да га виде и прошетају његовим деловима, дивећи се његовој величини и лепоти.

Занимљиво је да се Кинески зид види из свемира, што га чини још легендарнијим. За мене, Кинески зид је више од зида – он је прича о људима који су својим трудом и храброшћу створили нешто што траје вековима.

Марија Балић, 8-1

ГРАНД КАЊОН

Кад размишљам о томе шта бих у будућности волела да посетим, једна од дестинација био би Гранд Кањон. Овај кањон се налази у северном делу америчке савезне државе Аризона и представља дубоку долину коју је током милиона година обликовала река Колорадо. Он представља једну од највећих и најимпресивнијих природних знаменитости на свету.

Кањон је дуг око 446 километара (поређења ради, толика је отприлике удаљеност између Новог Сада и Врања), широк од 6 до 29 километара, а дубок и до 1.800 метара.

Гранд Кањон је настао процесом ерозије, током које вода, ветар и лед постепено разарају стене. Сматра се да је пре око 5–6 милиона година река Колорадо почела да усеца своје корито кроз висораван. Како је река односила материјал, кањон је постајао све дубљи и шири. У зидовима кањона јасно се виде слојеви стена стари и више од 2 милијарде година, што омогућава најпре геолозима да проучавају историју Земље. Такође, ово је место проучавања биљног и животињског света, па се данас зна да у подручју Гранд Кањона живи више од 1.500 биљних врста и стотине врста животиња, укључујући јелене, пуме, орлове и разне врсте гмизаваца. Због великих разлика у надморској висини, клима и биљни свет се значајно мењају од дна до врха кањона.

С обзиром на своје изузетне одлике, Гранд Кањон је 1919. године проглашен националним парком, а од 1979. године налази се на UNESCO-вој листи светске природне баштине и улажу се велики напори у очување његове природне равнотеже.

Гранд Кањон није само место посебне природне лепоте које радо посећују туристи већ и драгоцен извор знања о геолошкој прошлости наше планете. Он показује колико су природни процеси моћни и колико је важно чувати природне споменике за будуће генерације.

Магдалена Јелић, 8-3

МАЧУ ПИКЧУ

Мачу Пикчу је древни град Инка и један од седам чуда света који се налази високо у планинама Перуа. Изграђен је у 15. веку и има важно верско, културно и политичко значење. Дуго је био скривен од остатка света, па је зато веома добро очуван. У њему су живели владари, свештеници и одабрани људи који су поштовали строга правила и традицију Инка. Инке су веровале у божанства Сунца и природе. Становници су се бавили пољопривредом, носили једноставну одећу и живели у складу са природом. Град је био повезан каменим стазама и терасама које су служиле и за кретање и за узгој биљака. Мачу Пикчу је напуштен после доласка Шпанаца и поново откривен почетком 20. века. Данас је под заштитом УНЕСКО-а и један је од најзначајнијих споменика светске баштине.

Мачу Пикчу у мени буди дивљење и осећај мистерије јер показује колико је цивилизација Инка била напредна и повезана са природом.

Данило Буричић, 8-1

ЂАВОЉА ВАРОШ

У јужном делу Србије, недалеко од града Куршумлија, налази се једно од најнеобичнијих и најлепших природних чуда наше земље – Ђавоља варош. Ово место привлачи пажњу својим необичним каменим стубовима, али и занимљивим легендама које се преносе с колена на колено. Ђавоља варош се састоји од више од 200 камених фигура које личе на људе окамењене у покрету. Ови стубови настали су дуготрајним деловањем природних сила, попут кише, ветра и ерозије. На врху сваког стуба налази се камен који га штити од даљег распадања, што целој слици даје још необичнији изглед.

Према народном веровању, ови стубови заправо представљају сватове. Легенда каже да је ђаво хтео да ожени брата и сестру, па је, како би их преварио, учинио да забораве своје порекло. Међутим, Бог је спречио овај грех и претворио све сватове у камен, како би заувек остали опомена људима.

Осим необичних фигура, Ђавоља варош позната је и по два извора воде – Ђавоља вода и Црвено врело. Њихова вода има специфичан састав и необичну боју, што додатно доприноси мистичној атмосфери овог места. Данас је Ђавоља варош заштићено природно добро и једно од најпосећенијих туристичких места у Србији. Многи људи долазе да виде ово чудо природе, али и да осете посебну енергију коју ово место пружа.

Тамара Богојевић, 8-1

ЗАНИМЉИВА ГЕОГРАФИЈА

Свет је прелеп! Ту се налазе многе државе, лепи градови и необичне знаменитости.

Од свих тих лепота, мени се највише допала Кина. Допала ми се због грађевина, културе и кинеских зоолошких вртова. Најлепши становик тих вртова јесте панда, мени омиљена животиња. У Кини постоји интересантно занимање, задатак људи чије је то занимање јесте да се играју са пандама. Мени је то прелатко. Пошто су панде биле угрожена врста, Кина је учинила све што је могла да их спасе од нестанка, и у томе је успела.

Кину бих волела да посетим и због хране. Кинези су измислили чај и сладолед. Према легенди, чај је први пут направио кинески цар Шеионг 2737. године пре нове ере. У лончић пун кључале воде упало му је неколико листића биљке Камелије синенсис. За Кину се везује и настанак сладоледа. Још пре нове ере Кинези су мешали снег с воћем и то је био први сладолед. Касније су настајале различите врсте додавањем млека, пиринча или ружине воде.

Свиђају ми се и кинески фестивали. На фестивалима и прославама у Кини често се може видети црвена боја. За њих је то боја која доноси срећу.

Волела бих да много тога научимо од Кинеза, а нарочито како се уређује и чува своја земља.

Софија и Саша Свилар 6/5

ПАНТЕОН

Пантеон је један од најбоље очуваних споменика из доба старог Рима. Сграђен је почетком 2. века за време цара Хадријана, на месту старијег храма који је саградио Марко Випсаније Агрипа. Првобитно је био посвећен свим римским боговима, што и значи његово име (од грчког pan – све, и theos – богови). Посебно је познат по својој огромној куполи и отвору на врху кроз који улази светлост. Често се сматра једним од архитектонских чуда због своје савршене конструкције. Данас је Пантеон католичка црква и једна од најважнијих туристичких атракција Рима, а у њему је сахрањен и славни ренесансни сликар Рафаело Санти. Његова купола је и данас највећа неармирана бетонска купола на свету и симбол моћи и градитељског умећа старих Римљана.

Данило Буричић, 8-1

СТОУНХЕНЏ

Стоунхенџ је једно од најпознатијих и најзагонетнијих места на свету. Налази се у Енглеској и састоји се од огромних каменихблокова пажљиво поређаних у круг. На први поглед може деловати једноставно, али његова прошлост и сврха и данас представљају велику мистерију.

Сматра се да је Стоунхенџ изграђен пре више хиљада година, у време када људи нису имали савремене алате ни машине. Управо зато задивљује чињеница како су успели да пренесу и усправно поставе тако тешке камене блокове. Постоје различита тумачења његове намене - неки верују да је био место за верске обреде, док други мисле да је служио за праћење кретања Сунца и звезда.

Посебну пажњу привлачи начин на који су каменови распоређени, јер се Сунчева светлост у одређеним данима у години савршено уклапа у њихов положај. То говори о великом знању и прецизности људи тог времена, који су, и без модерне технологије, успели да створе нешто што и данас изазива дивљење.

Маша Лукић, 8-1

"ПАРТНЕРСТВО ЗА ПРАВЕДНО И КВАЛИТЕТНО ОБРАЗОВАЊЕ" И ЕКОЛОГИЈА

30. октобра 2025. године у ОШ „Светислав Голубовић Митраљета“ одржала се еколошка манифестација у којој су учествовале све три батајничке школе. Манифестација се организовала у оквиру пројекта „Партнерство за праведно и квалитетно образовање“, у сарадњи са Центром за интерактивну педагогију (CIP), Фондацијом Песталоци и Министарством просвете, под будним оком учитељице Бојане Јањанин, као главног координатора овог пројекта и уз сарадњу свих учитељица и већег броја наставника.
Радионице су биле разноврсне и веома посећене, а све заједно трајало је од 11 до 13 часова, у међусмени, да могу учествовати млађи и старији ученици.

Теме радионица биле су прилагођене узрасту деце:
- Први разред – Креативна рециклажа – Од отпада до уметности
- Други разред – Свирај и рециклирај! (музички инструменти)
- Трећи разред – Кућице у четири годишња доба! (кућице за птице)
- Четврти разред – Шарени чепови маште (маске од чепова и картона)
- Пети разред – Хотел за инсекте
- Шести разред – Кућице за птице
- Седми разред – Поруке на дрвету
- Осми разред – Осликавање канти (шаблоном)

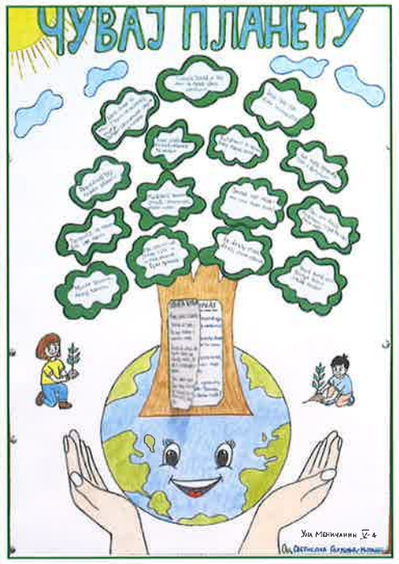
Укупно 80 ученика је учествовало у овим радионицама и дало свој допринос екологији на један креативан начин. Ученички парламент наше школе, заједно са ученичким парламентима друге две школе из Батајнице, учествовао је у предавању у свечаној сали, размењујући идеје о екологији и креативном учењу.
Сви радови су се израђивали од рециклираног материјала, а циљ је креативно уређење школе и околине, као и развијање свести о значају екологије и рециклаже.

Новинари Митраљете

ХВАЛА СУНЦУ, ЗЕМЉИ, ТРАВИ

Кад сам први пут прочитала песму „Хвала сунцу, земљи, трави“ Стевана Раичковића, одушевила ме је њена једноставност.

У данашње време, када сви јуре за неким великим стварима, ова песма нас подсећа на то колико је важно застати и приметити свет око себе. Природа је богатство којем не посвећујемо довољно пажње, а песма нас посећа да бисмо то морали. Ову песму доживела сам као један топао загрљај природе и као једну велику лекцију о захвалности.

Оно што ми се највише свидело код ове песме јесте осећај мира који се шири из сваког стиха. Лирски субјекат захваљује на ваздуху који дишемо, захваљује на томе што га пробуди и шум благ. Док читам, замишљам себе негде у природи, далеко од градске буке. Ова песма ме подсећа на то да је права срећа то што се пробудим и што је дан леп. Песник користи речи које разумем и слаже их тако да звуче као најлепша музика. Песма нас учи да треба да останемо добри и храбри људи, повезани с природом. Јако је важно остати веран себи и природи.

На крају, песма је оставила на мене снажан утисак зато што зрачи добротом. Помоћу мало речи, песник нам је послао важну поруку, а то је да срећа и лепота живота нису тамо негде, већ у нама и у свему што нас окружује. Мислим да би свако требало да је прочита бар једном недељно, чисто да се подсети шта је у животу стварно важно.

Дијана Ранчић 6/5

ПРИРОДА ГОВОРИ, ОСЛУШНИ ЊЕН ГЛАС!

Екологија је јако битна наука, која се бави чувањем животне средине. Овде ћу објаснити зашто је важно водити рачуна о животној средини и како би требало да се понашамо према њој.

Природа нам доста тога омогућава, али то не треба злоупотребити. Често се може видети како људи, док ходају улицом, бацају смеће по тротоару и тиме загађују нашу средину. Због тога су еколози направили канте за рециклажу, како би се количина отпада смањила. Нажалост, људи то не користе довољно и праве депоније смећа. Фабрике се све више изграђују, али се не обраћа довољно пажње на то колико оне загађују ваздух.

Поред тога, има пуно фабрика, а дрвећа мало. Нико не схвата да дрвеће треба садити, јер се тако прочишћава ваздух. Све више се сади на њивама које се налазе поред ауто-путева, где гасови од аутомобила лоше утичу на оно што је ту засађено. То је један од разлога зашто се квалитет хране коју једемо смањује. Треба чувати нашу животну средину, како би живели што лепше и дуже.

Не буди луд, не уништавај природу свуд!

Урош Димитријевић, 8/1

МАЛИ МАСЛАЧАК

На ивици пута, где нико није хтео да стане, никла је мала жута главица - маслачак. Сваког дана поред њега су пролазили људи, аутомобили су дизали прашину, а неки су га нагазили. Али, маслачак се није љутио. Само је сваки јутарњи зрак сунца поздрављао осмехом. Једног дана, девојчица је застала, погледала га и рекла: „Како успеваш да будеш тако леп, кад је око тебе све сиво?” Маслачак је шапнуо: „Ја не чекам бољи свет да бих цветао. Цветам да бих свет постао бољи.” Девојчица се насмешила, а сутрадан је посадила башту пуну жутих маслачака. Од тада, пролазници више нису видели само прашину - видели су живот који не одустаје.

Маша Босанац, 5-2

ПРИРОДА ГОВОРИ, ОСЛУШНИ ЊЕН ГЛАС!

Природу доживљавам као другарицу. Нисмо баш вршњакиње, али смо сличне и добро се разумемо. Она је, као и ја, најчешће тиха и мирна. Поштујем је и волим да мислим да сам јој због тога драга. Упорна је као њена трава која се бори против корова. Снажна је као њена вода која нас умива и одржава у животу. Брза је попут њеног ветра која нас све покреће. Она добро памти као и њен песак на коме остају наше стопе. Уме да буде сурова због лоших и непромишљених поступака према њој. Моли нас да се понашамо одговорно, да схватимо да је све повезано и да морамо да бринемо једни о другима.
Докажите да природу волите и цените, управљајте отпадом који стварате, брините о чистоћи ваздуха, штедљиво користите воду и чувајте зеленило да бисте могли да уживате у њему.
Помозите природи да остане лепа!

Дуња Обрешки, 8-1

ПРИРОДА ГОВОРИ, ОСЛУШНИ ЊЕН ГЛАС!

Природа је свуда око нас и без ње не бисмо могли да живимо. Даје нам ваздух који дишемо, воду коју пијемо и храну коју једемо. Али осим тога, она нам пружа и мир, тишину и лепоту коју понекад заборавимо да приметимо.
Када застанем и ослушнем, чујем њен глас. Ветар шапуће кроз лишће, птице певају, а поток тихо жубори. Тада схватим колико је природа жива и колико нам значи. Она нас учи да будемо стрпљиви и да поштујемо свет око себе.
Данас се, нажалост, природа све више уништава. Људи праве зграде, фабрике и путеве, секу дрвеће и загађују реке. Све то полако уништава њен мир и лепоту. Ако тако наставимо, једног дана можда више нећемо имати шта да чувамо.
Зато морамо да научимо да бринемо о природи. Довољно је да не бацамо смеће, да засадимо дрво или да штедимо воду и струју. Мале ствари значе много ако их сви радимо.
Природа не говори речима, али ако је пажљиво слушамо, све нам каже. Само треба да је чувамо, јер без ње нема ни нас.

Маша Лукић, 8-1

ЗАШТО ЧУВАМ ПРИРОДУ

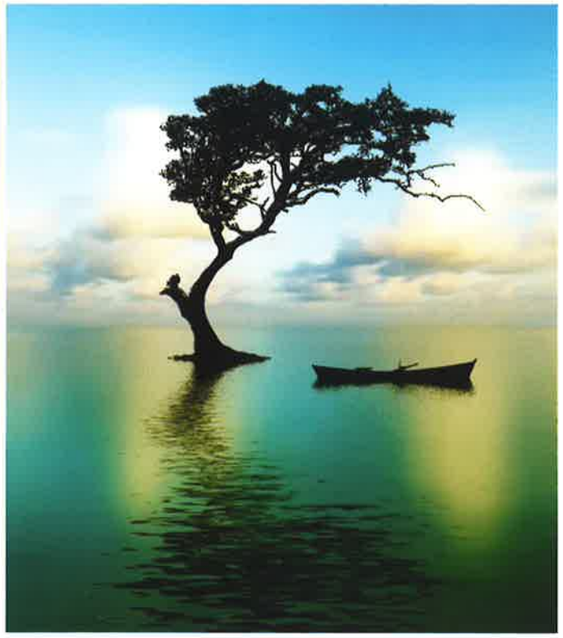
Земља нам даје
све што треба,
и плаво море и чисто небо.
Све док је чувам сваког дана,
неће бити ни зелених грана.

Природа је тужна, јер
папир је на трави, а
пластика свуда,
зар тако чувамо шуму
и Земљина чуда?

Ако се свако потруди
мало, свет би се већ
смејао стално.

Зато, покупи отпад,
посади цвет
и свет ће одмах
бити леп!

Анђела Загорац VI-5

ПЕСМА О ЕКОЛОГИЈИ

Екологија је када посадиш дрво.
Када је природа чиста, ваздух мирише на јутро.
Она је у свакој трави која се помери на ветру.
Лепота је у зраку сунца који додирује Земљу.
Она не тражи ништа, само жели да је чувамо.
Гуши је смеће које је свуда.
И жели да људи коначно схвате.
Једна је Земља која је дом.
Ако је чувамо срцем и трудом, она ће сјати
чистим чудом.

Тара Томашевић, VI-2

ЕКОЛОГИЈА

Екологија је наука која проучава односе између живих организама и њихове околине. У суштини, она нам помаже да разумемо како све у природи функционише заједно, од најмањег микроба до највеће шуме или океана. У данашње време, када говоримо о екологији, често мислимо на проблеме – на загађење, уништавање шума и климатске промене. Живимо на планети Земљи, нашем једином дому који нам пружа све што нам је потребно: ваздух који дишемо, воду коју пијемо и храну коју једемо. Већ вековима људи користе природне ресурсе, али последњих сто година, због брзог технолошког напретка и повећања броја становника, почели смо да користимо те ресурсе пребрзо и превише непажљиво. Један од највидљивији проблема је загађење. Ваздух у великим градовима је често пун штетних гасова из фабрика и аутомобила. Вода у рекама и морима загађена је пластиком и хемикалијама, што угрожава животиње. Сећам се када сам видела реку пуну смећа, то је био веома тужан призор. Пластична кеса која плута реком изгледа безопасно, али она може да се заглави у желуцу рибе или птице, и то је за њих смртна опасност. Климатске промене су такође велики изазов. То значи да се просечна температура на Земљи подиже, што доводи до топљења леда, екстремних временских услова попут јаких поплава или дугих суша. Научници кажу да је то углавном последица коришћења фосилних горива као што су угаљ и нафта. Моје мишљење је да је екологија нешто што се тиче апсолутно свакога, а не само научника и политичара. Често мислимо да су велики проблеми превелики да бисмо их ми као појединци решили. Међутим, ако свако од нас уради само мало, ти мали кораци се сабирају у нешто велико. На пример, уместо да купујемо флаширану воду сваки дан, можемо носити термос флашице. Уместо да бацамо храну, можемо је искористити паметније. Када идемо до школе или до продавнице, можемо прошетати или возити бицикл уместо да тражимо превоз аутом. Рециклирање отпада је такође јако важно, одвајање папира, пластике и стакла није тешко, а помаже да се смањи количина отпада која завршава на депонијама. Екологија није само брига о дрвећу и животињама, то је брига о нашој будућности и будућности генерација које долазе. Ако не будемо пажљиви према планети сада, наша деца и унуци неће имати чисту воду за пиће нити свеж ваздух за дисање. Зато мислим да је наша дужност, као ученика и младих људи, да будемо свесни нашег утицаја и да свакодневно бирамо да будемо део решења, а не део проблема.
Будућност планете зависи од одлука које доносимо данас!

Невена Симеонов, 8-3

ЧУДАН ПАРК

Био један дечак Марко. Он није поштовао природу. Мајка га је натерала да изађе у парк јер се досађивао. Наравно, и у парку му је било досадно па је одлучио да ломи гране са дрвећа јер му се то учинило забавно. Одједном је чуо необичан шум, као плач. Окренуо се ка старом храсту кога је ломио и изненада чуо његову жалбу да га то ломљење много боли. Марко је сео поред њега и слушао храстову тужну причу како људи бацају смеће око њега, ломе гране, уништавају цвеће, а он им идаље прави хладовину и пушта кисеоник. Причао му је и о животињама које немају више своје склониште због претераног зидања фабрика и уништавањем шума. Марку је било непријатно јер је био један од дечака који уништава природу. Од тада, редовно чисти паркове у слободно време, али и опомиње своје другаре да му помогну.

Јана Филиповић, 5-1

ЧУВАРИ ПРИРОДЕ, ХЕРОЈИ НАШЕГ СВЕТА

Ако негујеш нашу земљу, као малени нежни цвет,
Отвориће ти се потпуно нови чаробни свет.
То је мото наших јунака,
Треба да сви будемо чувари природе, а ту је и моја бака.

Буди природи пријатељ, а не непријатељ,
Чак и најмања гранчица је важна,
Ако јој помогнеш, Мајка земља ће бити снажна.

Воли, чувај, негуј и увек знај
Ако о њој бринеш и не загађујеш је,
Никад јој неће бити крај.

Буди херој и ти, биће тако срећан,
Испуњен љубављу и пријатељством,
А Земља ће нам бити лепша.

Треба да чувамо природу свуда по свету.
Следећим генерацијама морамо оставити чисту планету.

Кристина Станкић, 6-4

ПУТОВАЊЕ ЗА ПАМЋЕЊЕ

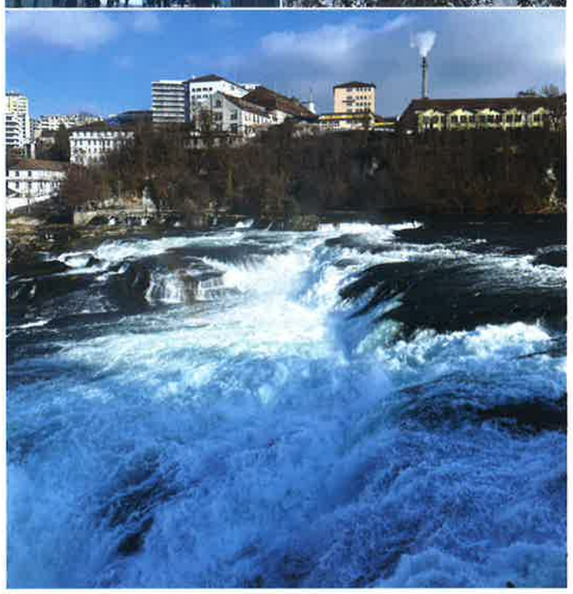

Путовања спадају у моје омиљене активности, а посебно ако се дешавају у оквиру школе, као екскурзија или реализација неког занимљивог пројекта. Ово путовање управо је део таквог пројекта у којем "Митраљета" учествује већ неколико година, под називом Партнерство за квалитетно и праведно образовање. У пројекту учествује већи број наставника, а главни координатор је учитељица Бојана Јањанин, која нас је и водила на ово занимљиво путовање.

Није свако могао да иде на то путовање, него се бирало седам ученика из седмог и осмог разреда. Ишло се, у Швајцарску. Када сам сазнала да сам ја једна од тих седам ученика, била сам јако срећна. Пред сам полазак, мало сам се бринула, са киме ћу тамо да проводим време и дружим се, јер нико није ишао из мог одељења, а остале сам знала само из виђења. У Швајцарску смо ишли са још две школе из Вршца и две школе из Смедерева. Чим смо ушли у аутобус, сва брига је нестала, јер су сви били јако фини и није било места за бригу или размишљање, да ли ће ми бити лепо. Сви смо се у путу већ спријатељили и били спремни за пуно нових искустава наредне две недеље, које смо проводили заједно. Први дан упознавали смо се са лепотама Швајцарске и простором у коме ћемо заједно боравити. Сваког радног дана смо имали радионице на којима се причало о разним темама. Једна од главних тема била су нам „Права деце“. Више смо волели викенде, јер викендом смо ишли на излете по различитим градовима Швајацарске. Тада смо имали времена да обиђемо различита лепа и битна места, а имали смо и време за себе. Наравно да нам је увек било драже то слободно време које имамо, јер се тада осећамо одговорно, идемо сами, а и свако од нас је хтео да проба нешто ново, храну, парфеме или можда нешто од одеће. Крај сваког дана смо проводили заједно. Сви укућани се окупе прво за трпезаријским столом, неко од нас спреми топли какао за све, то је тренутак када сумирамо утиске од целог дана, показујемо једни другима фотографије које смо усликали тог дана и смишљамо шта би могли следећи дан да радимо. После тога, сви се окупимо у једну од соба и наставимо са разговором и планирањем.

Ово је јако дивно искуство јер, пре свега, упознала сам нове пријатеље са којима сам у контакту и даље, а упознала сам и нову државу.

Милица Мандић, VIII-3

КАД БИ МЕНЕ ПИТАЛИ

Кад би мене питали какав би свет требало да буде, рекла бих да би требало да буде праведнији, пун љубави и разумевања. Чини ми се да људи често заборављају колико мало пажње и лепих речи може некоме да улепша дан.

Кад би мене питали како би требало да изгледа школа, рекла бих да би требало да буде место радости и слободе. Чини ми се да многи не разумеју да се знање стиче за цео живот, а не за контролни или одговарање.

Кад би мене питали шта је најважније у животу, рекла бих да су најважнији здравље, породица и искрени пријатељи. Чини ми се да људи често заборављају да људи који су поред њих и у добру и у злу чине живот светлим и богатијим.

Кад би мене питали шта бих променила код других, рекла бих да је то завист и мржња. Чини ми се да људи не разумеју да је много лакше пружити подршку, разумевање и топлину.

Кад би мене питали какав бих човек желела да будем, рекла бих да желим да будем поштена и искрена. Чини ми се да је најважније да човека памте по његовим врлинама и добрим делима.

На крају, мислим да је, од онога што бисмо рекли, много важније оно што чинимо сваког дана. Наше речи, а још више дела чине да овај свет буде пријатно место. Мењајући себе, мењамо читав свет.

Мина Жакула, 7/2

ПИСМО ДРАГОЈ ОСОБИ

Драга наша учитељице, желим Вам све најбоље као и да Вам пожелим дивне наредне четири године са новим првацима. Успут ћу Вам саопштити новости из школе.

У петом разреду је јако лепо и врло ми се свиђа. Ви сте били јако добри и мојој млађој сестри се такође допадате. Много ми недостаје све што сте радили са нама.Тек сада сам схватила и да сте нас Ви научили прво слово које смо написали. Вама уопште није лако, Ви сте нас упутили у други део школовања и то јако добро. Без Вас не бисмо знали ни за слова, ни за бројеве, а верујем ни за још много тога. У овој старијој смени није толико лоше, чак је и занимљиво. Добили смо много нових наставника и имамо много доброг разредног старешину! Ја, искрено речено, не знам шта бих радила да није било Вас. Закључила сам да сте стварно најбоља учитељица на свету!!! И даље ми је лепо у школи и волим је. Свиђају ми се наставници и није толико тешко, али и даље се нисам скроз навикла. Сећам се свих наших излета и сваког тренутка који смо провели са Вама. Надам се да је и Вама било лепо са нама.

Срдачан поздрав од Наће!

Наћа Тешевић, 5-3

ТО САМ ЈА

То сам ја,Уна Меничанин.Ученица сам петог разреда Основне школе „Светислав Голубовић Митраљета" у Батајници. Живим са родитељима, баком, и млађом сестром.

Имам дугу, браон косу и крупне, зелене очи. По природи сам весела и насмејана девојчица. Волим дружење и забаву. Имам неколико најбољих другарица, са њима ми је сваки дан јако занимљив и весео. Играмо се, шетамо, трчимо, возимо ролере и дружимо се у школском дворишту. Нема ништа лепше од искреног пријатељства! У школи сам добар ђак, одговорна сам и послушна. Волим да помогнем и да будем добра другарица. Мој хоби је цртање - када узмем бојице, фломастере и темперу, мој свет маште оживи на папиру. Маштам да једног дана будем позната сликарка. Можда сам још мала, али сваки дан верујем да могу да направим нешто лепо, да усрећим некога својим цртежима, реченицама и речима.

То сам ја – Уна, једна обична девојчица са великим срцем и још већим сновима.

Уна Меничанин, 5-4

Наш песник, Алексеј Бурсаћ

Друго полугодиште започињемо са успехом нашег ђака - песника. Алексеј Бурсаћ из 3/4 започео је своје песничке почетке код учитељице Жане Перић. Овај пут Алексеј је добио диплому од Удружења младих талената за изузетно књижевно достигнуће. Његова песма је изабрана међу 300 најбољих песама међу младим талентима Србије, на књижевном конкурсу под називом "Најбољи млади песници Србије". Све изабране, награђене песме, нашле су се у једној књизи као награда за песничко стваралаштво. Књига је издата под насловом "Најбољи млади песници Србије - новогодишње издање". Тако је Алексеј Бурсаћ полако, али сигурно, зацртао пут младог песника. Желимо нашем Алексеју још пуно песама и књига!

Ингрид Граорац

Брат

Када си са братом,
све је у реду.
Он те штити, он те брани.

Када си са братом све је по вољи,
јер те брат пуно воли.

Када си са братом, делите ствари.
када си са братом, увек се хвали
да би то сви знали.

Урош Новаковић, 2-2

Јесен

Кад је јесен пада кестен.
Кад је јесен једе се грожђе да би
мишићи били к'о гвожђе.

Када је киша не можеш наћи ни миша
Наћи ћеш само чизме мокре,
јер ко би одолео скоку у бару дубоку.

Ветар дува, лишће шушти,
ватра у камину букти,
а деда једе ајвар љути.

Урош Новаковић, 2-2

Имам право

Имам право да се играм
све од јутра па до мрака,
да дотакнем звезду сјајну
па да буде сва од праха.

Имам право и да скачем
Хитре ноге колико хоће,
да измишљам игре нове
и да бежим од самоће.

Имам право да се смејем
јер не желим тужан бити,
да сам дете сви ми кажу
па ћу дечје снове снити.

Имам право и да певам
најгласније што ја могу,
јер ја желим срећан бити
још од малих дечјих ногу.

Имам право и да маштам
да прелетим цео свет,
и да будем чудни лептир
да миришем сваки цвет.

Милош Гаћић 3-3

Мој смешни свет

Мој свет је шарен,
није бео, није црн, дугиних је боја,
ту влада радост, песма и игра моја!
У мом свету, машта може свашта!
Књиге беже из школских торби,
а креде по табли плешу ламбаду.
Слон на ролерима јури кроз школску салу,
а учитељица Жана стоји, гледа – па се хвата
за главу!
Данас нам киша бомбоне сипа,
док пас Дон певуши песму стару
и све нас зове на игру и шалу!
Сви се смеју, играју, скачу,
у мом свету – бриге не постоје!
Ширимо само срећу и шалу.
Чујте и почујте, те добро запамтите;
У мом свету – срећа не престаје!
Мој свет је шашав, баш је сјајан,
буди ми другар и бићеш увек насмејан!

Аутор: ***Алексеј Бурсаћ***
Ментор: ***Жана Перић***

Митраљетин хор

Хор није био само место где сам певала, био је мој мали свет у коме сам одрасла. Од петог разреда па све до сада, сваки долазак на пробу носио је са собом нешто посебно: смех пре почетка, тихе разговоре, нервозу пред наступе и ону необјашњиву срећу када се сви гласови споје у једно.
У хору сам научила много више од песама. Научила сам да слушам друге, да будем део нечега већег од себе и да верујем да заједно можемо створити нешто заиста лепо. Било је дана када ми се није ишло, када сам била уморна или нерасположена, али чим би музика почела, све би некако дошло на своје место.
Најлепши тренуци су увек били они на наступима — када срце брже куца, када се погледи сретну и када схватимо да смо ту једни за друге. Тај осећај заједништва и подршке је нешто што ћу заувек носити са собом.
Сада, када одлазим из школе, схватам колико ми је хор значио. Није лако рећи због чега нечему што је био део сваког мог дана, али знам да све што сам тамо доживела остаје са мном. Све песме, сви тренуци и сви људи које сам упознала постали су део мене.
Хор можда остаје иза мене, али музика и успомене које носим, оне никада неће нестати.

Дуња Обрешки, 8-1

Када се другарице посвађају

Била једном једна девојчица под именом Круна. Стално је волела да се блесави и да се прави важна, пуно је волела кад дођу гости код ње кући. Али када је њена другарица Ангелина дошла код ње у госте стварно се ружно понашала према њој, на пример није јој дала њен слајм, чак је Ангелина молила Круну да иду у њену собу да се играју, али она је одговорила да не може сад јер гледа телевизију.
Ангелина је хтела да иде кући, али стидела се да каже Круниној мами, па је сама наставила да се игра. Кад је Ангелина скупила храбрости да каже Круниној мами да хоће кући, Круна је баш тад хтела да се игра са њом. Али већ је било прекасно, Ангелина је позвала тату да дође по њу.
Кад је Ангелина отишла кући Круни је било криво зато што се тако понашала према најбољој другарици.

Урош Новаковић, 2-2

Љубав и школа

Љубав и школа, па то вам је исто.
Када симпатији пишемо писмо,
Када нас стомак мало протресе,
Када нас прва љубав занесе.

Школа и љубав, нису баш исто,
са математиком нисмо баш чисто,
непознате, скупови, геометрије,
дужи и равни, осе симетрије...

Али је љубав када нас чује,
Сваки наш проблем кад ресетује,
Намера наставника и када су бесни,
Желе нам најбоље, тога смо свесни.

Велики одмор лајкујемо,
Наставнике често гледамо немо,
Електронски дневник, тотални хејт,
Још већи, кад је са домаћим заказан дејт.

Ал у мају кад се на књигу дамо,
И лектире што дугујемо ишчитамо,
Нападнемо просеке, ишчитамо басне,
Праве одлуке никада не касне.

Сведоци смо ранијих генерација,
И ту је било и стреса и сикирација,
На крају је свима давала крила
Пуно је великих људи „Митраљета“ изнедрила.

Нина Борковић, 5/2

Машта

Моја машта свуда лети
где је лепо, где се виде
звезде сјајне сваке ноћи
и где могу лако поћи.

Ја у машти летим сама,
као птица изнад парка
срећем змаја, срећем пса,
сви су добри као ја.

У машти је леп мој свет,
пун је боја као цвет.
Кад се вратим опет ту,
носим радост у срцу.

Марина Кљештан, 4-1

200 ГОДИНА ОД РОЂЕЊА ЂУРЕ ДАНИЧИЋА

Поводом обележавања 200 година од рођења познатог српског научника, Ђуре Даничића, у Галерији САНУ организована је изложба под називом "Ђуро Даничић: оданост језику". Ова изложба приказује његов живот, рад и значај који је имао за развој савременог српског језика.

Ђуро Даничић је био један од најважнијих проучавалаца српског језика и књижевности и својим радом је много допринео развоју нашег језика и културе. Рођен је 1825. године у Новом Саду. Још као млад почео је да се интересује за језик и старе књиге. Касније је постао близак сарадник великог реформатора језика, Вука Стефановића Караџића. Подржавао је његову идеју да српски језик треба писати онако како говоримо, па је помагао да се та реформа прошири и прихвати.

Током живота написао је многа важна дела. Међу најпознатијима су "Рат за српски језик и правопис", "Српска синтакса" и "Речник из књижевних старина српских". Ове књиге су помогле људима да боље разумеју српски језик, његову историју и развој.

Даничић је цео живот посветио језику. Радио је као библиотекар Народне библиотеке, професор и издавач старих књижевних споменика. Био је и лексикограф, односно творац речника, и велики део свог живота посветио је њиховој изради. Био је и секретар Друштва српске словесности, као и члан и председник Српског ученог друштва. Такође је био члан Југословенске академије наука и уметности, али и других научних институција.

У доба великих промена у 19. веку, Даничић је имао важно место у културном и научном животу. Свој рад посветио је идеји да српски народни језик постане темељ књижевности и националног идентитета.

Један део живота провео је у Загребу, где је учествовао у изради великог речника српског или хрватског језика. Поред тога, превео је велики део Старог завета на српски језик.

Ђуро Даничић је умро 1882. године у Загребу, а иза себе је оставио велики научни и културни траг. Његов рад и данас нас подсећа на то колико је важно чувати и развијати сопствени језик и културну баштину.

Маша Лукић, 8-1

МАРТОВСКА АКЦИЈА У МИТРАЉЕТИ

Долази пролеће, а са лепшим данима и велико спремање и чишћење. Ученици Митраљете марљиво су радили заједно са домарима, спремачицама и наставницама да наша школа заблиста у наредном периоду. Пажњу пролазника посебно је привукла стара трафо-станица, која је, захваљујући наставници ликовне културе, Ољи Ивановић, лепо офарбана и осликана.

ЛИКОВНА КУЛТУРА

На општинском такмичењу из ликовне културе наши ученици, са наставницом **Ољом Ивановић**, освојили су:

Мила Ђујић, 7-1, прво место на тему Јунак из игрице,
Теа Антић, 8-2, прво место на тему Мртва природа,
Сара Гвојић, 8-4, друго место на тему Мртва природа,
Сара Јовичић, 8-2, треће место на тему Мртва природа.

На конкурсу за најбољу илустрацију на тему Један дан у мом животу, ученик Страхиња Павловић, 7-1, освојио је прво место.

Честитамо ученицима и наставници Ољи Ивановић, која нас увек одушеви, како уређењем паноа, тако и својим плакатима за разне школске догађаје.

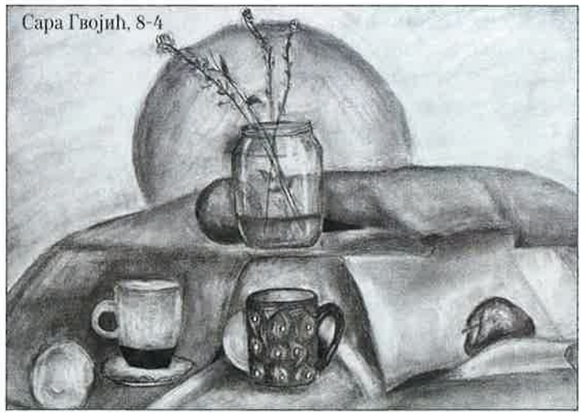

ОСВОЈЕНА МЕСТА НА ТАКМИЧЕЊИМА ДО 15.4.2026.

Филип Деспенић, 5.р. српски језик, 2.м.општина, 3.м.град, Недјељка Јокић
Стефан Гркић, 5.р. српски језик, 2.м.општина, Татјана Стојановић
Матија Николовски, 5.р. српски језик, 2.м.општина, 3.м.град, Татјана Стојановић
Алекса Шкрбић, 5.р. српски језик, 2.м.општина, Татјана Стојановић
Срна Стојиљковић, 5.р. српски језик, 2.м.општина, Татјана Стојановић
Вукашин Јојић, 5.р. српски језик, 3.м.општина , 2.м. град, Татјана Стојановић
Мина Опачић, 6.р. српски језик, 2.м.општина, 3.м. град, Бранислава Савић Облешчук
Милица Зечевић, 6.р. српски језик, 3.м.општина, 2.м. град, Мирка Дабовић
Анђела Загорац, 6.р. српски језик ,3.м.општина, Бранислава Савић Облешчук
Страхиња Павловић, 7.р. српски језик, 2.м.општина, 3.м. град, Мирка Дабовић
Хелена Шимурина, 7.р.српски језик, 3.м.општина, 2.м. град, Мирка Дабовић
Јована Трипковић, 7.р. српски језик, 3.м.општина, Мирка Дабовић
Борис Дајовић, 7.р српски језик, 3.м.општина, 2.м. град, Бранислава Савић Облешчук
Катарина Катић, 8.р.српски језик, 2.м.општина, 2.м.град, Татјана Стојановић
Ариана Јовичић, 8.р. српски језик, 2.м.општина, 1.м.град, пласман на републичко, Татјана Стојановић
Сара Јовичић, 8.р. српски језик, 2.м.општина,Татјана Стојановић
Софија Ћулибрк, 8.р. српски језик, 3.м. општина, Недјељка Јокић
Хелена Шимурина, 7.р. Књижевна олимпијада, 3.м. општина, 3.м. град, Мирка Дабовић
Анђела Кнежевић, 8.р. Књижевна олимпијада, 2.м. општина, 2.м. град, Недјељка Јокић
Вук Грубишић, 8.р. Књижевна олимпијада, 3.м. општина, Татјана Стојановић
Данило Милић, 8.р. Књижевна олимпијада, 3.м. општина, Татјана Стојановић
Мила Јањић, 7.р. рецитовање, 3.м.општина и пласман на градско такмичење, Мирка Дабовић
Михајло Ћулум, 5.р. мултимедијалне презентације, 1.м. општина, Теодора Савић
Ана Радиша, 6.р.мултимедијалне презентације, 1.м. општина, Теодора Савић
Петра Мишић, 8.р. мултимедијалне презентације, 1.м. општина, Теодора Савић
Невена Симеонов, 8.р. мултимедијалне презентације, 2.м. општина, Теодора Савић
Марко Бајић, 6.р. филм, 1.м. општина, Бојан Благојевић
Мила Ђујић, 7.р. филм, 2.м. општина, Бојан Благојевић
Вук Грубишић, 8.р. филм, 2.м. општина, Бојан Благојевић
Јана Филиповић, 5.р. биологија, 1.м. општина, Богдана Чепкеновић
Тара Бодрожић, 5.р.биологија, 2.м. општина, Богдана Чепкеновић
Михајло Ћулум, 5.р.биологија, 2.м. општина, Богдана Чепкеновић
Максим Ђурић, 6.р. биологија, 2.м. општина, Богдана Чепкеновић
Милан Петровић, 6.р. биологија, 2.м. општина, Љубица Ивановић Грбић
Милош Рокнић, 7.р. биологија 3.м. општина, Богдана Чепкеновић
Катарина Катић, 8.р. енглески језик, 1.м. општина, Валериа Вујовић
Сара Јовичић, 8.р. енглески језик, 1.м. општина, 3.м. град, Валериа Вујовић
Софија Ћулибрк, 8.р. енглески језик, 2.м. општина, Валериа Вујовић
Ђурђа Алфиревић, 8.р. енглески језик, 2.м. општина, Валериа Вујовић
Маша Михаљ, 8.р. енглески језик, 3.м. општина, Валериа Вујовић
Јана Веселиновић, 7.р. енглески језик, 3.м. општина, 2.м. град, Наташа Ласан
Давид Радишић, 7.р. енглески језик, 3.м. општина, 3.м. град, Наташа Ласан
Марко Бабић, 7.р. енглески језик, 3.м. општина, 2.м. град, Наташа Ласан
Огњен Пејовић, 7.р. енглески језик, 3.м. општина, Наташа Ласан
Анђела Кнежевић, 8.р. француски језик, 1.м. општина, 1.м. град, пласман на републичко, Мирјана Новаковић
Ариана Јовичић, 8.р. француски језик, 1.м. општина, 3.м. град, Мирјана Новаковић
Теа Антић, 8.р. француски језик, 3.м. општина, 3.м. град, пласман на републичко, Мирјана Новаковић
Јована Тривковић, 7.р. француски језик, 2.м. општина, 3.м. град, Мирјана Новаковић
Мила Јањић, 7.р. француски језик, 2.м. општина, 3.м. град, Мирјана Новаковић
Хелена Шимурина, 7.р. француски језик, 3.м. општина, 3.м. град, Мирјана Новаковић
Искра Ратковић, 7.р. француски језик, 3.м. општина, Мирјана Новаковић
Михајло Ћулум, 5.р. математика, 2.м. општина, Милена Анђелковић
Марко Билић, 5.р. математика, 3.м. општина, Милена Анђелковић

Алекса Шкрбић, 5.р. математика, 3.м. општина, Мира Ковачевић
Данило Милић, 8.р. историја, 3.м. општина, Љиљана Комазец
Виктор Радмило, 3.р. математика, 3.м. општина, Жана Перић
Маја Зечевић, 3.р. математика, 3.м. општина, Марија Мркела
Марко Вујевић, 4.р. математика, 3.м. општина, Весна Вуковић
Максим Шимурина, 4.р. математика, 1.м. општина, Весна Вуковић
Огњен Томашевић, 4.р. математика, 3.м.општина, Весна Вуковић
Софија Милошевић, 4.р. математика, 1.м. општина, Зорица Бура
Алексеј Алавања, 4.р. математика, 2.м. општина, Зорица Бура
Јелена Мартић, 4.р. математика, 3.м. општина, Татјана Јефтић

ОПШТИНСКО ПРВЕНСТВО У ШАХУ

I разред девојчице:
2. место - Боровић Мила, 1/2

II разред девојчице:
2.место - Арнаутовић Ленка, 2/5

IV разред девојчице:
2. место - Софија Милошевић, 4/3

IV разред дечаци:
2. место - Урош Фрлог, 4/1

V разред девојчице:
1. место - Тара Бодрожић, 5/4
3. место - Срна Стојиљковић, 5/1

VI разред девојчице:
1. место - Лена Раденковић, 6/2

VIII разред девојчице:
3. место - Симона Масникоса, 8/1

Екипно првенство основних школа Земуна у шаху одржано је 1.3.2026. и наша школа освојила је друго место. Ученици који су чинили екипу су Лазар Стошић, 8/2, Огњен Пејовић, 7/3, Милан Петровић, 6/3, Јован Нинковић, 7/2, Вук Шикања, 5/3, Лена Раденковић, 6/2, Срна Стојиљковић, 5/1, Анђела Алексић, 5/2 и Софија Милошевић, 4/3. Софија Милошевић освојила је и прво место у Београду на појединачном првенству у категорији девојчица четвртог разреда.

АТЛЕТИКА

7.априла 2026.г. одржано је општинско такмичење из атлетике и постигнути су следећи резултати:

Ученици 5. и 6.разреда
- Трка на 100м - Милан Гундељ 6/3 (2.место)
- Трка на 600м - Милош Вукадиновић 6/2 (2.место)

Ученице 5. и 6. разреда
- Бацање кугле- Елена Путинчанин 6/3 (2.место)

Ученици 7.и 8. разреда (1.место екипно)
- Трка на 100м - Адил Бајрами 8/1 (1.место)
- Трка на 300м - Јован Прерадовић 8/2 (1.место)
- Трка на 800м - Ђорђе Жижовић 8/2 (3.место)
- Скок удаљ - Игњат Аксић 8/3 (3.место)
- Скок увис - Матија Бошчић 7/1
- Бацање кугле - Филип Ранисав 8/5 (3.место)
- Штафета - Јован Прерадовић 8/2, Филип Ранисав 8/5, Матија Бошчић 7/1, Адил Бајрами 8/1

Ученице 7. и 8. разред (2.место екипно)
- Трка на 100м - Лукреција Ћулум 8/5 (1.место)
- Трка на 300м - Марија Вукашин 8/1
- Трка на 600м - Хелена Дробац 8/3 (3.место)
- Скок удаљ - Ивона Симић 7/1
- Скок увис - Андријана Милошевић 7/2 (3.место)
- Бацање кугле - Маша Преочанин 8/5
- Штафета - Марија Вукашин 8/1, Андријана Милошевић 7/2, Анђелија Маћешић 7/3, Лукреција Ћулум 8/5

Првопласирана екипа и појединци имају пласман на градско такмичење које ће се одржати у мају текуће године.

Атлетика, ***Данијела Толимир***

Општинско такмичење у атлетици - млађа смена

На недавно одржаном Општинском такмичењу у атлетици, ученици млађе смене наше школе су остварили запажене резултате у све три дисциплине:

Трчање на 60 m :

Други разред:
1. место - Ања Шкрбић, 2/1
3. место - Вук Чупковић, 2/1

Четврти разред:
1. место - Лука Милин, 4/4
3. место - Мина Војновић, 4/1

Скок удаљ :
1. место - Лука Лазаревић, 4/3

Бацање вортекса:

Други разред:
3. место - Лазар Брадоњић, 2/1
3. место - Ана Стојаковић, 2/1

Четврти разред:
1. место - Данијел Мацура, 4/3
2. место - Милица Петровић, 4/2

*Учитељице **Драгана Бурић и Марија Мркела***

РАЗГЛЕДНИЦА ИЗ БОЛЦАНА (BOLZANO), ИТАЛИЈА

На Еразмус+ мобилности од 19-24. априла 2026. године у Scuola Media Ugo Foscolo у Болцану, Италија учествовале су ученице петог разреда: Нина Борковић, Маша Босанац, Арија Велемир, Софија Доброта, Лена Мартић и Јана Станојевић и наставнице Ана Стојановић и Александра Даниловић. Ове школске године ово је била прва од три мобилности групе ученика у оквиру Еразмус+/eTwinning пројеката **„Protect Yourself - Protect Your Community" и „Skills Up For a Great Life"** у којима ће учествовати укупно 38 ученика наше школе.

У град Болцано у Северној Италији близу границе са Аустријом ученице петог разреда су отпутовале да тамо заједно са својим вршњацима из Италије и Шпаније стекну нове вештине и нова знања о томе на који начин штитећи себе у неким од вапредних ситуација заправо штитимо и своју локалну заједницу.

Такође, била је то прилика да упознају не само своје вршњаке и нову земљу и град већ и образовни систем Италије, стекну основна знања о историји, географији и новој култури као и да открију неке од лепота Јужног Тирола, дела Италије у коме се налази Болцано и школа домаћин. Првог дана наше мобилности упознали смо наше партнере са Србијом, Београдом, нашом школом и пројектима у којима смо до сада учествовали што је изазвало велику пажњу код наших домаћина. Сазнали смо да је систем школовања у Јужном Тиролу (Северна Италија) посебан јер је заснован на вишејезичности. Настава се одвија на три језика – немачком, италијанском и ладинском – у зависности од језичке групе којој ученици припадају, при чему се други језици уче као обавезни предмети.

Образовање је подељено на предшколско, основно (5 година), нижу средњу школу (3 године) и вишу средњу школу (обично 5 година). Постоје различити типови средњих школа – гимназије, техничке и стручне школе.

Јужни Тирол има висок степен аутономије, па покрајина сама уређује велики део образовног система, укључујући наставне планове и запошљавање наставника, што омогућава очување језичке и културне разноликости региона.

Александра Даниловић

2025/26. бр. 19

ШКОЛСКИ ЧАСОПИС

45 минута

Прочитајте у овом броју:

СВА ЧУДА СВЕТА

ЗАНИМЉИВА ГЕОГРАФИЈА

ХВАЛА СУНЦУ, ЗЕМЉИ, ТРАВИ

ЕРАЗМУС + ПРОЈЕКТИ

ГОСТ МИТРАЉЕТЕ-АНДРЕЈ МАРИЧИЋ

ОШ СВЕТИСЛАВ ГОЛУБОВИЋ МИТРАЉЕТА БАТАЈНИЦА